

Delete της Ευτυχίας Χατζηπαπά

Νιώθει αυτό το περίεργο συναίσθημα. Δεν εξηγείται με λόγια. Είναι αυτό που νιώθεις όταν ξέρεις πως κάνεις κάτι λάθος, αλλά το κάνεις έτσι κι αλλιώς.

Ήταν home alone αλλά τσέκαρε το σπίτι σα μανιακή, μην εμφανιστεί κανένας. Κάθεται στον υπολογιστή. Κάνει log in. Βάζει username και password. Πλάκα είχε το πώς μάντευε τους κωδικούς των δικών της. Λες και ήταν πάντα ένα βήμα μπροστά. Δεν ήταν άλλωστε η πρώτη φορά που συνέβαινε κάτι τέτοιο. Στέλνανε συχνά τις επιδόσεις της στο mail των γονιών της. Κάθε τρεις με τέσσερις μήνες περίπου, όμως αυτή ακόμα δεν το έχει συνηθίσει.

Την πιάνει άγχος, νεύρα. Ανοίγει το φάκελο, παρατηρεί τα νούμερα. Το άγχος γίνεται θυμός, απογοήτευση, μπερδεύεται, δεν καταλαβαίνει τι συμβαίνει. Πατάει delete. Ανακουφίζεται, ηρεμεί. Όλα καλά, σκέφτεται. Είμαι πάλι εγώ – όχι τα νούμερα, είμαι εγώ.